

Xói mòn ký ức

"*Quê hương ai cũng có một dòng sông bên nhà...*". Thuở bé nhà tôi ở ven sông Hồng mạn ngược, nơi dòng sông Cái bắt đầu chảy vào Việt Nam. Con sông rộng lớn nước đỏ cuộn, bên bờ là bạt ngàn những ruộng rau, ruộng ngô tươi tốt; những khoảng đất lở nhôm nhoam cát mịn màng nhưng ẩn sâu dưới đó là những xoáy nước ngầm. Những ngày đẹp trời, trên một bãi cát bằng phẳng có ông già ngồi lặng lẽ buông câu... Mùa lũ về, dòng sông cuộn cuộn chảy, vật vã như một con trâu khổng lồ vật dề, trên sông, những cây gỗ thập thò trôi, thỉnh thoảng có cả những cụm tre còn nguyên gốc rễ trôi phăm phăm trên dòng nước ngầu đỏ. Đường như những làng mạc ven sông Hồng trở nên trù phú bởi những bãi bồi màu mỡ, những làng nằm sâu trong đê quanh năm chỉ canh tác được một vài vụ lúa, xen canh là khoai lang trên đất sét củ gầy nhẵn ẻo uột, còn ngoài bãi, người dân quanh năm ngô, khoai, vừng, lạc, đậu đỗ rau quả... thức gì cũng tươi tốt mà không phải mất nhiều công chăm bón.

Năm tháng qua đi, bọn trẻ chúng tôi đã lớn khôn, đã biết yêu và khi chia tay với mối tình đầu thơ mộng tôi đã viết những dòng cảm xúc:

*"Anh với em chung một dòng sông
Anh bên bờ còn em bên lở
Bên anh ánh phù sa màu mỡ
Xo nước xoáy tròn cuốn lở phía bên sông
Bên bờ anh vũng chãi lúc bão dông
Để bên em xói mòn theo năm tháng..."*

và giờ đây, khi đã sinh sống tại thành phố sông ký ức tuổi thơ và hình ảnh con sông Hồng như vẫn còn tươi nguyên. Hôm vừa rồi có bạn thân từ Lao Cai về chơi, hai đứa rủ nhau ra phía cầu Long Biên ngắm sông Hồng – con sông chất chứa đầy ấp những kỷ niệm tuổi thơ. Mùa này nước cạn, mấy chục năm mới có một mùa cạn đến như vậy. Đứng trước con gió lộng mà lòng thấy xót xa quá, sông Cái mà như mấy cái lạch nước nhỏ, những doi cát nham nhở, ngập rác, cỏ dại lua thưa, những căn nhà của những người thuyền chài tạm bợ chênh vênh ven bờ chờ mùa nước lên... thật buồn! Vậy mà tuổi thơ tôi đã từng rón rén thò từng chân xuống dòng nước cuộn chảy với cảm giác vừa thích thú vừa sợ hãi trước vẻ hùng vĩ của sông Hồng. Mùa nước cạn thuở ấy sông như dải lụa hồng, nhìn từ bờ bên này sang bờ bên kia vẫn mênh mông, tít tắp...

Chỉ mong mùa nước về, sông Hồng lại cuộn chảy mang dòng phù sa màu mỡ cho những mùa vàng bội thu như món quà tặng vô giá của thiên nhiên cho con người, để tôi được bồi hồi nhớ những kỷ niệm xưa...

>> THU HUONG